

Írta:

2014. február 27. csütörtök, 09:15

A környezet Bohumil Hrabal tollára való lenne. A cseh mester szokott hasonló gyárakról, városrészekről írni novellákat, regényeket. De a zseniális szerző korábban nem jött el Pécsre, most meg már legfeljebb az égből nézheti a Zsolnay Kulturális Negyed együttesét. Helyette tehát be kell érünk Márta Istvánnal (képünkön), a szellemi negyed vezetőjével. Aki szerint az érdeklődés folyamatosan nő irántuk, de ez még fokozható is!

Nem túlzás, ha azt állítjuk, a Zsolnay Kulturális Negyed kínálata, sokszínűsége páratlan. Hiszen a gyáralapító **Zsolnay Vilmos** birodalma ugyan alapvetően a kemencében égetett tárgyakról, művészeti alkotásokról szól, de azért mást is lehet ott, illetve társhelyszíneken találni.

Mivel pedig a kulturális övezet nem csupán a gyár korábbi területére korlátozódik, a lehetőségek páratlanok. Elég, a Kodály Központot említjük, vagy a pécsi belvárosban a Művészetek és Irodalom Házát, akár a világörökségi helyszíneket. Az összes együtt 70 000 négyzetmétert tesz ki, ami ilyen profillal óriási területnek számít. Pécsen gyakran – talán nem ok nélkül – a kultúrájáról, a rendezvényeiről is ismeri a világ.

– Való igaz, hogy a Zsolnay Örökségkezelő Nkft. (ZSÖK) esetében Magyarország egyik legnagyobb „kulturális holdingjáról” beszélhetünk. Elsődleges fontosságú a programok minősége, de ugyanilyen lényeges az igényes közönség „becsábítása” – gyerekektől, egyetemistáktól nyugdíjasokig – Pécsről, az országból és a határokon kívülről is – jelentette

ki **Márta István** igazgató, a Zsolnay Negyed egyik remek helyszínén, a Bóbita Bábszínház kávézójában.

A gyárkémények már nem füstölnek, átalakult a tevékenységi kör az udvarban

– **Már ismerve a 2013-as fontosabb számadatokat, 420 000 fő látogatót fogadhattak, ami nem rossz mutató. különösen ha tudjuk, ebből fizető volt a döntő hányada. Vagyis nem feltétlenül az ingyenesség vonzotta a környéke kíváncsiskodókat.**

– A bérlőink, a partnereink és a saját magunk által szervezett zenei, színházi, kiállítás- és konferenciaprogramok száma a ZSÖK területén 2013-ban meghaladta az ezernyolcszázat. A város legjelentősebb kulturális szolgáltatói lettünk és csak az állami, önkormányzati részfinanszírozás mértéke vethet gátat a további, ilyen irányú fejlődésünknek. Persze ez a feltétele a nemzetközi „porondra” való kilépésnek is.

– **A programszervezés egyrészt komoly feladat, másrészt viszont azért akadhatnak benne melléfogások is!**

– Így van. Hároméves múltunkkal még kisgyermek vagyunk. Gyakran botladozunk és elesünk, néha eltévedünk.

– **Miközben, azért a visszhangok, jelzések cseppet sem**

ledorongolóak.

– A vendégkönyveinkben, ez elektronikus levelezésünkben, a médiumokban döntő többségében dicséretakadnak.

Kritikátírók vagyunk. A hibákat elismerjük, és nem vagyunk restek változtatni egyes dolgokon. Erős bennünk az elhatározás, hogy a vendégeinknek ne okozzunk csalódást.

– **Ezzel párhuzamosan viszont a színvonalból sem engedhetnek. Már bocsánat, de egy ilyen értéket nem lehet a bolhacirkusz szintjére züllesztetni. Ami most nem fenyeget, bár jobb időben felkészülni a nehézségekre.**

– Való igaz. A bolhacirkuszban való pattogtatás és pattogás nem a mi világunk. Nagyon fontos és alapvető feltétele a működésünknek a saját bevételek növelése is, de nem mindenáron.

– **Ezek szerint a költségvetésük stabil?**

– Több lábon állunk. Ezt a profilt és feladatrendszert – amelybe a közművelődés, az oktatás, a „magas művészet”, a kulturális turisztikai szolgáltatások is beletartoznak – csak az állam és az önkormányzat segítségével tudjuk megvalósítani és fenntartani. A világon ez mindenütt így történik. Hangsúlyozom, mi még a „fejlődési” életszakaszban vagyunk.

– **Vagyis direktorként nem pesszimista?**

– Nem kenyerem a kesergés! Szeretem az energiáimat a megvalósításra fordítani. A „lógó orral és könnyáradattal a panaszfal előtt” profil nem az én világom. A Zsolnay/Kodály/Világörökségben lévő kitűnő kollégáim sem ezt várják tőlem. Meg a pécsiek sem...